

Bryssel den 9 mars 2018  
(OR. en)

6804/18

---

---

**Interinstitutionellt ärende:  
2017/0138 (CNS)**

---

---

**FISC 103  
ECOFIN 206**

**NOT**

|         |                                                                                                                                                                                                                     |
|---------|---------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|
| från:   | Ordförandeskapet                                                                                                                                                                                                    |
| till:   | Rådet                                                                                                                                                                                                               |
| Ärende: | Obligatoriskt automatiskt utbyte av uppgifter i fråga om beskattning som rör rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemang <ul style="list-style-type: none"><li>• <i>Politisk överenskommelse</i></li></ul> |

**I. INLEDNING**

1. Kommissionen lade fram ovannämnda lagstiftningsförslag<sup>1</sup> den 21 juni 2017. Det främsta syftet med detta initiativ är att öka skattetransparensen och bekämpa aggressiv skatteplanering genom att i gällande rådsdirektiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning (DAC)<sup>2</sup> integrera nya bestämmelser, vilket skulle kräva att medlemsstaterna
  - fastställer tvingande regler om utlämnande av uppgifter till behöriga nationella myndigheter om potentiellt aggressiva skatteplaneringssystem med ett gränsöverskridande inslag ("arrangemang") utformade av "förmedlare" (t.ex. skatterådgivare eller andra aktörer som vanligen deltar i utformningen, marknadsföringen, anordnandet eller genomförandet av sådana "arrangemang"), och

---

<sup>1</sup> Dok. 10582/17 FISC 149 ECOFIN 572 IA 115 + ADD 1, ADD 2, ADD 3.

<sup>2</sup> EUT L 64, 11.3.2011, s. 1, i dess ändrade version.

- säkerställer att nationella skattemyndigheter automatiskt utbyter denna information med skattemyndigheterna i andra medlemsstater genom att använda den mekanism som föreskrivs i DAC.

2. De frågor som omfattas av detta lagstiftningsförslag står högt på EU:s dagordning och den vidare internationella dagordningen. I sina slutsatser av den 25 maj 2016 om en extern strategi för beskattning och åtgärder mot missbruk av skatteavtal uppmanade Europeiska unionens råd Europeiska kommissionen *att överväga lagstiftningsinitiativ avseende tvingande regler om utlämnande av uppgifter inspirerade av punkt 12 i OECD:s BEPS-projekt<sup>1</sup> i syfte att införa effektivare avskräckande åtgärder för mellanhänder som bistår med system för skatteundandragande och skatteflykt<sup>2</sup>*.
3. Kommissionens förslag motsvarar i stort sett inslagen i BEPS-åtgärd 12, och arbete pågår inom OECD om modeller för tvingande regler om utlämnande av uppgifter som omfattar arrangemang för skatteflykt. I detta sammanhang, och med anledning av det kommande mötet mellan G20-ländernas finansministrar och centralbankschefer den 17–20 mars 2018 i Buenos Aires, är det viktigt att erinra om att Europeiska rådet i mars 2013 förklarade att det *behövs ett nära samarbete med OECD och G20 för att ta fram internationellt överenskomna standarder för förebyggande av urholkning av skattebasen och överföring av vinster<sup>3</sup>*. En politisk överenskommelse i rådet när det gäller detta ärende skulle utgöra ett viktigt framsteg i sammanhanget.
4. En av de prioriteringar som Europeiska rådet vid sitt möte i juni 2014 fastställde för unionen under de kommande fem åren är att *garantera rättvisan genom att bekämpa skatteundandragande och skattebedrägeri så att alla bidrar med sin beskärda del<sup>4</sup>*. Vidare drog Europeiska rådet vid sitt möte i december 2014 slutsatsen att *det föreligger ett akut behov av att främja insatserna i kampen mot skatteflykt och aggressiv skatteplanering, både globalt och på EU-nivå<sup>5</sup>*. I juni 2016 angav Europeiska rådet att kampen mot skattebedrägeri,

---

<sup>1</sup> OECD:s handlingsplan för att motverka urholkning av skattebasen och överföring av vinster (BEPS), som antogs 2015 av G20-ländernas finansministrar och G20-ländernas statschefer. Projektet välkomnades i december 2015 av Ekofinrådet i rådets slutsatser om urholkning av skattebasen och överföring av vinster (BEPS) i EU (dok. 15150/15 FISC 185 ECOFIN 965, punkt 6).

<sup>2</sup> Dok. 9452/16 FISC 85 ECOFIN 502, punkt 12.

<sup>3</sup> Dok. EUCO 23/13 CO EUR 3 CONCL 2, punkt 6.

<sup>4</sup> Dok. EUCO 79/14 CO EUR 4 CONCL 2, punkt 2.

<sup>5</sup> Dok. EUCO 237/14 CO EUR 16 CONCL 6, punkt 3.

skatteundandragande, skatteflykt och penningtvätt förblir en prioriterad fråga, såväl inom EU som internationellt<sup>1</sup>, och man hänvisade specifikt till två ändringar på senare tid av DAC<sup>2</sup>.

5. Europeiska ekonomiska och sociala kommittén avgav sitt yttrande om detta lagstiftningsförslag den 18 januari 2018<sup>3</sup>, och Europaparlamentet avgav sitt yttrande den 1 mars 2018<sup>4</sup>.

## II. LÄGESRAPPORT

6. Det bulgariska ordförandeskapet har prioriterat arbetet med detta ärende och bygger vidare på de avsevärda framsteg som det estniska ordförandeskapet gjort vid mötena i arbetsgruppen för skattefrågor (nedan kallad *arbetsgruppen*) och högnivågruppen för skattefrågor (nedan kallad *högnivågruppen*). I sin skattepolitiska färdplan åtog sig det bulgariska ordförandeskapet att arbeta för att nå en tidig överenskommelse i detta ärende<sup>5</sup>. Under 2018 hölls fyra möten i arbetsgruppen (den 9 januari, 26 januari, 8 februari och 26 februari 2018). Ärendet diskuterades också vid mötet i högnivågruppen den 28 februari 2018, samt vid mötet i Coreper II den 7 mars 2018.
7. Samtliga delegationer är ense om principen att utlämnande av uppgifter om potentiellt aggressiva skatteplaneringsarrangemang med en gränsöverskridande dimension på ett effektivt sätt kan bidra till ett klimat med rättvis beskattning på den inre marknaden och att skattemyndigheterna delar den information som lämnats ut med sina motsvarigheter i andra medlemsstater.
8. Vid mötet i Coreper II den 7 mars 2018 kunde de flesta delegationer stödja den kompromisstext som ordförandeskapet lade fram vid det mötet. Några medlemsstater hade dock fortfarande reservationer i fråga om "kännetecken C.1" (se del III i denna not) och en delegation hade en reservation i fråga om lydelsen i "kännetecken E.3".

---

<sup>1</sup> Dok. EUCO 26/16 CO EUR 5 CONCL 3, punkt 17.

<sup>2</sup> Rådet utvidgade DAC till att omfatta det automatiska utbytet av information om förhandsbesked i skattefrågor och förhandsbesked om prissättning (2015), och landsspecifik rapportering för stora multinationella koncerner (2016).

<sup>3</sup> Dok. 5631/18 FISC 34 ECOFIN 60.

<sup>4</sup> Ännu ej offentliggjort i EUT.

<sup>5</sup> Dok. 5668/18 FISC 37, punkt 9.

9. Därför lägger ordförandeskapet, inför mötet i Ekofinrådet och med målet att åtgärda samtliga delegationers resterande invändningar, fram en uppdaterad kompromisstext i bilaga I till denna not. Dessutom föreslår ordförandeskapet att direktivtexten åtföljs av ett rådsuttalande (som återges i bilaga II till denna not) som skulle tas till rådets protokoll vid antagandet av detta direktiv.
10. Ordförandeskapet hoppas att den huvudfråga som beskrivs i del III i denna not (om "kännetecken C.1") nu är löst, att alla delegationer kan godta texten i fråga om "kännetecken E.3" och att en politisk överenskommelse kan nås om kompromisstexten vid Ekofinmötet i mars 2018.

### **III. HUVUDFRÅGA – "Kännetecken C.1" om rapporteringspliktiga arrangemang**

11. Ett av "kännetecknen" (beskrivningar av rapporteringspliktiga "arrangemang") omfattar avdragsgilla gränsöverskridande betalningar med särskilda egenskaper (se ingressen och avsnitt C punkt 1 i bilaga IV i ordförandeskapets kompromisstext avseende utkastet till direktiv).
12. Vid mötet i Coreper II den 7 mars 2018 togs i huvudsak följande frågor avseende "kännetecken C.1" upp:
  - a) Bilaga IV, led C.1 b i: Några delegationer kunde inte godta att en av egenskaperna för arrangemang enligt "kännetecken C.1" var att en jurisdiktion inte ålägger någon bolagsskatt eller ålägger en bolagsskatt till nollsats för en mottagare av sådana betalningar. Dessa delegationer menar att ett sådant krav, om dess tillämpningsområde inte begränsas, skulle orsaka en oproportionerligt stor administrativ börda i förhållande till ändringsdirektivets syften. De flesta delegationer ansåg dock att avsaknaden av bolagsskatt eller en bolagsskatt med en skattesats på noll utgör attraktiva egenskaper för skatteflyktsarrangemang och att "kännetecken C.1" definitivt bör omfatta dessa fall.

- b) Bilaga IV, led C.1 b ii: Av det skäl som nämnts ovan kunde ett antal delegationer inte stödja att "kännetecken C.1" skulle omfatta arrangemang som involverar jurisdiktioner som föreskriver en lagstadgad bolagsskattesats som är lägre än 35 % av den genomsnittliga lagstadgade bolagsskattesatsen i EU. I detta sammanhang erinrade många delegationer om sina principiella invändningar mot en hänvisning till en lagstadgad bolagsskattesats som en indikator på den potentiella risken för aggressiv skatteplanering. Å andra sidan insisterade ett antal delegationer på att denna egenskap bör bibehållas i tillämpningsområdet för "kännetecken C.1" (C.1 b ii).
- c) Bilaga IV, led C.1 c: En delegation begärde att betalningar som omfattas av en "partiell skattebefrielse" skulle undantas från tillämpningsområdet för detta led.
- d) Bilaga IV, led C.1 d: Några delegationer ansåg att tillämpningsområdet för detta arrangemang bör begränsas enbart till "skadliga förmånliga skattesystem", i syfte att minska den administrativa bördan och rikta uppmärksamheten på de arrangemang som orsakar den största risken. Andra delegationer krävde att tillämpningsområdet för denna punkt, och hela kännetecken C.1, blir så omfattande som möjligt.

13. Det är viktigt att notera att tillämpningsområdet för "kriteriet om huvudsaklig nytta", som det beskrivs i ingressen till bilaga IV, i utkastet till ändringsdirektiv, fortfarande utgör en viktig byggsten i "kännetecken C.1".<sup>1</sup> Det är nödvändigt att finna rätt balans när man beslutar om vilka av de typer av arrangemang som beskrivs inom ramen för "kännetecken C.1" som i slutändan bör bli föremål för "kriteriet om huvudsaklig nytta". Vissa delegationer ansåg att de behöriga myndigheterna, om de arrangemang som omfattas av "kännetecken C.1" inte skulle vara föremål för "kriteriet om huvudsaklig nytta", skulle få tillgång till för många uppgifter, vilket skulle leda till en besvärlig hantering och svårigheter att fastställa fall av skatteflykt. Många delegationer angav dock att det är till nytta att behålla ett så brett tillämpningsområde som möjligt för "kännetecken C.1", utan att tillämpa "kriteriet om huvudsaklig nytta", så att alla sådana uppgifter utbyts automatiskt mellan de behöriga myndigheterna.

---

<sup>1</sup> "Kriteriet om huvudsaklig nytta" är väsentligen uppfyllt om den huvudsakliga eller en av de huvudsakliga nyttofördelar som en person kan förvänta sig att erhålla från rapporteringspliktiga arrangemang enligt "kännetecken C.1" är att uppnå en skattefördel).

14. Inför Ekofinrådets möte i mars hoppas ordförandeskapet att följande kompromiss om "kännetecken C.1", som återges i bilaga I till denna not, kan godtas av samtliga delegationer. Inom ramen för kompromissen föreslås följande ändringar:

- Att led b i ingår i kännetecken C.1 (0 % eller avsaknad av bolagsskatt) och tillämpningsområdet för detta led också utökas så att det omfattar en bolagsskatt med en skattesats "nära noll".
- Att led b ii (lagstadgad bolagsskattesats som är lägre än 35 % av den genomsnittliga lagstadgade bolagsskattesatsen i unionen) utgår med tanke på att de flesta av de relevanta arrangemangen i själva verket kommer att täckas av den återstående delen av "kännetecken C.1".
- Att tillämpningsområdet för led c endast kommer att omfatta betalningar som omfattas av en fullständig skattebefrielse.
- Att tillämpningsområdet för led d även fortsättningsvis omfattar alla förmånliga skattesystem, och att det blir föremål för "kriteriet om huvudsaklig nytta".
- Att de arrangemang som täcks av de punkter som avses ovan (b i, c och d) blir föremål för "kriteriet om huvudsaklig nytta".

#### IV. DET FORTSATTA ARBETET

15. Mot denna bakgrund är det ordförandeskapets förhoppning att den text som återges i bilaga I till denna not, tillsammans med utkastet till rådsuttalande i bilaga II, skulle kunna godtas av samtliga delegationer och bereda vägen för en politisk överenskommelse i Ekofinrådet.
16. Rådet uppmanas därför att
  - nå en politisk överenskommelse om utkastet till direktiv på grundval av ordförandeskapets kompromisstext, som anges i bilaga I till denna not, med sikte på ett antagande av direktivet, med förbehåll för juristlingvisternas slutgranskning, och
  - begära att ett rådsuttalande tas till protokollet, enligt bilaga II till denna not, vid antagandet av direktivet.

**UTKAST TILL  
RÅDETS DIREKTIV**

**om ändring av direktiv 2011/16/EU vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av  
upplysningar i fråga om beskattning som rör rapporteringspliktiga gränsöverskridande  
arrangemang**

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 113 och 115,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande<sup>1</sup>,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande<sup>2</sup>,

i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande, och

av följande skäl:

---

<sup>1</sup> EUT C , , s. .

<sup>2</sup> EUT C , , s. .

1. För att lämna utrymme åt nya initiativ inom området skattetransparens på unionsnivå har rådets direktiv 2011/16/EU<sup>1</sup> ändrats vid ett flertal tillfällen under de senaste åren. I detta sammanhang infördes i rådets direktiv (EU) 2014/107<sup>2</sup> en gemensam rapporteringsstandard för upplysningar om finansiella konton inom unionen. I den standard som har tagits fram inom OECD föreskrivs automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton som innehas av personer utan skatterättslig hemvist, och den fastställer en ram för utbytet i hela världen. Direktiv 2011/16/EU ändrades genom rådets direktiv (EU) 2015/2376<sup>3</sup>, som föreskriver det automatiska utbytet av upplysningar om förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor och genom rådets direktiv (EU) 2016/881<sup>4</sup>, som föreskriver obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar om landsspecifik rapportering av multinationella företag mellan skattemyndigheter. Genom medvetenhet om den användning som skattemyndigheter kan ha av information om penningtvätt innehåller rådets direktiv (EU) 2016/2258<sup>5</sup> en skyldighet för medlemsstaterna att ge skattemyndigheterna tillgång till förfaranden för kundkontroll som tillämpas av finansinstitut enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849<sup>6</sup>. Även om direktiv 2011/16/EU har ändrats flera gånger i syfte att förbättra de metoder som skattemyndigheterna kan använda för att reagera mot aggressiv skatteplanering finns det fortfarande ett behov av att stärka vissa särskilda transparensaspekter i den befintliga skatteramen.

---

<sup>1</sup> Rådets direktiv (EU) 2011/16 av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning (EUT L 64, 11.3.2011, s. 1).

<sup>2</sup> Rådets direktiv (EU) 2014/107 av den 9 december 2014 om ändring av direktiv 2011/16/EU vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning (EUT L 359, 16.2.2014, s. 1).

<sup>3</sup> Rådets direktiv (EU) 2015/2376 av den 8 december 2015 om ändring av direktiv 2011/16/EU vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning (EUT L 332, 18.12.2015, s. 1).

<sup>4</sup> Rådets direktiv (EU) 2016/881 av den 25 maj 2016 om ändring av direktiv 2011/16/EU vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning (EUT L 146, 3.6.2016, s. 8).

<sup>5</sup> Rådets direktiv (EU) 2016/2258 av den 6 december 2016 om ändring av direktiv 2011/16/EU vad gäller skattemyndigheters tillgång till information för bekämpning av penningtvätt (EUT L 342, 16.12.2016, s. 1).

<sup>6</sup> Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG (EUT L 141, 5.6.2015, s. 73).

2. Medlemsstaterna finner det allt svårare att skydda sina nationella skattebaser från att urholkas eftersom skatteplaneringsstrukturerna har utvecklats till att bli synnerligen sofistikerade och ofta drar fördel av den ökade rörligheten för både kapital och personer på den inre marknaden. Dessa strukturer består vanligen av arrangemang som utvecklats i olika jurisdiktioner och som flyttar beskattningsbara vinster till mer fördelaktiga skattesystem eller får till effekt att minska skattebetalarens totala skattebörda. Detta har lett till att medlemsstaterna ofta upplever betydande minskningar av sina skatteintäkter, vilket hindrar dem från att genomföra en tillväxtvänlig skattepolitik. Det är därför avgörande att medlemsstaternas skattemyndigheter får fullständiga och relevanta uppgifter om potentiellt aggressiva skattearrangemang. Denna information skulle göra det möjligt för dessa myndigheter att snabbt reagera mot skadlig skattepraxis och täppa till kryphål genom att anta lagstiftning eller göra lämpliga riskbedömningar och skatterevisioner. Utebliven reaktion från skattemyndigheternas sida mot ett rapporterat system får dock inte tolkas som ett godkännande.
3. Med tanke på att de flesta potentiellt aggressiva skatteplaneringsarrangemangen sträcker sig över fler än en jurisdiktion skulle ett lämnande av upplysningar om dessa arrangemang ge ytterligare positiva resultat om den informationen också utbyts mellan medlemsstaterna. Det automatiska utbytet av upplysningar mellan skattemyndigheter är avgörande för att förse dessa myndigheter med den information som de behöver för att vidta åtgärder när de konstaterar aggressiva skattemetoder.

4. Eftersom en transparent ram för utveckling av näringsverksamhet kan bidra till att motverka skatteflykt och skatteundandragande på den inre marknaden, har kommissionen uppmanats att ta initiativ som rör obligatoriskt lämnande av uppgifter om potentiellt aggressiva skatteplaneringsarrangemang i linje med åtgärd 12 i OECD:s projekt om urholkning av skattebasen och överföring av vinster (BEPS). I detta sammanhang har Europaparlamentet efterlyst kraftfullare åtgärder mot förmedlare som bistår med arrangemang som kan leda till skatteundandragande och skatteflykt. Det är också viktigt att notera att OECD i den deklaration om bekämpning av skattebrott och andra olagliga finansiella flöden som G7 antog i Bari den 13 maj 2017 uppmanades att börja diskutera möjliga vägar för att ta itu med arrangemang som är utformade för att kringgå rapportering enligt gemensam rapporteringsstandard eller som syftar till att tillhandahålla verkliga huvudmän skydd genom icke-transparenta strukturer, och även överväga en mall för tvingande regler om utlämnande av uppgifter som delvis bygger på den strategi för skatteflyktsarrangemang som anges i rapporten om åtgärds punkt 12 i handlingsplanen mot urholkning av skattebasen och överföring av vinster (BEPS).
5. Det är nödvändigt att erinra om hur vissa finansiella förmedlare och andra som tillhandahåller skatterådgivning förefaller att aktivt ha hjälpt sina kunder att dölja pengar i fonder med säten i offshorecentrum. Även om den gemensamma rapporteringsstandard som infördes genom rådets direktiv (EU) 2014/107<sup>1</sup> är ett viktigt steg framåt när det gäller att införa en skattetransparent ram inom unionen, åtminstone i fråga om upplysningar om finansiella konton, kan den fortfarande förbättras.

---

<sup>1</sup> Rådets direktiv (EU) 2014/107 av den 9 december 2014 om ändring av direktiv 2011/16/EU vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning (EUT L 359, 16.2.2014, s. 1).

6. Ett lämnande av upplysningar om potentiellt aggressiva skatteplaneringsarrangemang med en gränsöverskridande dimension kan effektivt bidra till de insatser som görs för att skapa ett klimat med rättvis beskattning på den inre marknaden. Mot denna bakgrund skulle en skyldighet för förmedlare att informera skattemyndigheterna om vissa gränsöverskridande arrangemang, som eventuellt skulle kunna nyttjas för aggressiv skatteplanering, utgöra ett steg i rätt riktning. För att utveckla en mer övergripande politik skulle det också vara betydelsefullt att skattemyndigheterna, som ett andra steg efter lämnandet av upplysningar, delar informationen med sina motsvarigheter i andra medlemsstater. Sådana arrangemang skulle också öka effektiviteten i den gemensamma rapporteringsstandarden. Det skulle dessutom vara av avgörande betydelse att kommissionen ges tillräcklig information för att kunna övervaka en korrekt tillämpning av detta direktiv. Att ge kommissionen sådan tillgång till information löser inte medlemsstaten från skyldigheten att anmäla alla former av statligt stöd till kommissionen.
7. Det kan konstateras att ett lämnande av upplysningar om potentiellt aggressiva gränsöverskridande skatteplaneringsarrangemang skulle ha en bättre chans att uppnå sin planerade avskräckande verkan om den relevanta informationen nådde skattemyndigheterna i ett tidigt skede, dvs. innan de offentliggjorda arrangemangen genomförs i praktiken. För att underlätta för medlemsstaternas förvaltningsarbete skulle ett automatiskt utbyte av upplysningar om dessa arrangemang kunna göras varje kvartal.
8. För att säkerställa en väl fungerande inre marknad och för att förhindra kryphål i det regelverket bör skyldigheten att lämna upplysningar också gälla alla aktörer som vanligen deltar i utformningen, marknadsföringen, anordnandet eller hanteringen av genomförandet av en rapporteringspliktig gränsöverskridande transaktion eller en serie därav, samt de som tillhandahåller hjälp eller råd. Det bör inte bortses från att skyldigheten att lämna upplysningar i vissa fall inte kan göras gällande för en förmedlare på grund av yrkesmässiga privilegier, eller om det inte finns någon förmedlare, till exempel därför att skattebetalaren själv utformar och inför ett system. Under sådana omständigheter är det centralt att skattemyndigheterna inte går miste om möjligheten att få information om skattearrangemang som kan vara potentiellt kopplade till aggressiv skatteplanering. Det skulle därför vara nödvändigt att föra över skyldigheten att lämna upplysningar till den skattebetalare som gynnas av arrangemangen i dessa fall.

9. Aggressiva skatteplaneringsarrangemang har utvecklats under årens lopp till att bli alltmer komplexa och är alltid föremål för ständiga ändringar och anpassningar som en reaktion på möjliga motåtgärder från skattemyndigheterna. Med hänsyn till detta vore det mer ändamålsenligt att försöka fånga upp potentiellt aggressiva skattearrangemang genom att sammanställa en förteckning över de egenskaper och inslag i transaktioner som utgör en tydlig indikation på skatteflykt eller skattemissbruk snarare än att definiera begreppet aggressiv skatteplanering. Dessa indikationer ska betecknas "kännetecken".
10. Eftersom det primära målet med denna lagstiftning bör vara att säkerställa en väl fungerande inre marknad är det av avgörande betydelse att inte lagstifta på unionsnivå utöver vad som är nödvändigt för att uppnå de avsedda syftena. Därför är det nödvändigt att begränsa eventuella gemensamma regler om lämnande av upplysningar till gränsöverskridande situationer, det vill säga antingen situationer i mer än en medlemsstat eller i en medlemsstat och ett tredjeland. Det är därför bara under sådana omständigheter, som på grund av den potentiella inverkan på den inre marknadens funktion, som man kan motivera behovet av att anta en gemensam uppsättning regler i stället för att hantera frågan på nationell nivå. En medlemsstat kan vidta ytterligare nationella rapporteringsåtgärder av liknande slag, men alla uppgifter som samlas in utöver de som är rapporteringspliktiga enligt direktivet bör inte överföras automatiskt till de behöriga myndigheterna i övriga medlemsstater. Detta informationsutbyte kan ske på begäran eller spontant enligt tillämpliga regler.
11. Med tanke på att de offentliggjorda arrangemangen bör ha en gränsöverskridande dimension är det viktigt att dela relevant information med skattemyndigheterna i övriga medlemsstater för att säkerställa maximal effektivitet i detta direktiv vad gäller att avskräcka från aggressiva skatteplaneringsmetoder. Mekanismen för informationsutbyte i samband med förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor och förhandsbesked om prissättning bör också användas för att rymma det obligatoriska och automatiska utbytet av offentliggjord information om potentiellt aggressiva gränsöverskridande skatteplaneringsarrangemang mellan skattemyndigheter i unionen.

12. För att underlätta det automatiska informationsutbytet och stärka ett effektivt nyttjande av resurser bör utbyten göras genom det gemensamma kommunikationsnät som unionen har utformat. Informationen ska registreras i en säker central medlemskatalog för administrativt samarbete i fråga om beskattning. Medlemsstaterna bör även genomföra en serie praktiska arrangemang, inbegripet åtgärder för att standardisera lämnandet av all nödvändig information genom att skapa ett standardformulär. Detta bör också inbegripa att man specificerar språkraven för det planerade informationsutbytet och uppgraderar det gemensamma kommunikationsnätet i enlighet med detta.
13. För att minimera kostnaderna och den administrativa bördan för både skattemyndigheter och förmedlare och för att säkerställa att detta direktiv blir verkningsfullt när det gäller att hindra aggressiv skatteplanering, bör räckvidden för automatiskt utbyte av upplysningar i förhållande till rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemang inom unionen vara i linje med den internationella utvecklingen. Ett specifikt kännetecken bör införas för att ta itu med arrangemang som är utformade för att kringgå rapporteringsskyldigheter som rör automatiskt informationsutbyte. Vid tillämpningen av detta kännetecken bör avtal om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton enligt OECD:s gemensamma rapporteringsstandard betraktas som likvärdiga med de rapporteringsskyldigheter som fastställs i artikel 8.3a och bilaga I i rådets direktiv (EU) 2014/107. Vid genomförandet av de delar av detta direktiv som behandlar arrangemang för undvikande av gemensam rapporteringsstandard och arrangemang som rör juridiska personer eller rättsliga konstruktioner eller andra liknande konstruktioner kan medlemsstaterna använda OECD:s arbete, närmare bestämt OECD:s mall för tvingande regler om utlämnande av uppgifter för att ta itu med arrangemang för undvikande av gemensam rapporteringsstandard och svär genomträngliga offshore-strukturer samt kommentaren till mallen, som en källa till illustration eller tolkning för att säkerställa konsekvens mellan medlemsstaterna vad gäller tillämpningen, om texterna är anpassade till bestämmelserna i EU:s lagstiftning.

**13a) Samtidigt som direkt beskattning även fortsättningsvis omfattas av medlemsstaternas behörighet är det lämpligt att hänvisa till förekomsten av bolagsskatt med en skattesats på noll eller nära noll, med det enda syftet att tydligt fastställa tillämpningsområdet för det kännetecknen som täcker arrangemang som inbegriper gränsöverskridande överföring, som förmedlaren, eller eventuellt skattebetalaren, bör vara skyldig att rapportera i enlighet med direktiv 2011/16/EU och som de behöriga myndigheterna automatiskt bör utbyta upplysningar om. Dessutom är det lämpligt att erinra om att gränsöverskridande arrangemang för aggressiv skatteplanering med det huvudsakliga syftet eller ett av de huvudsakliga syftena att få en skattefördel som motverkar målet eller syftet med tillämplig skatterätt omfattas av den allmänna regeln mot missbruk i artikel 6 i rådets direktiv (EU) 2016/1164 där det fastställs regler mot skatteflyktsmetoder som direkt inverkar på den inre marknadens funktion.**

14. För att förbättra utsikterna för detta direktivs ändamålsenlighet bör medlemsstaterna fastställa sanktioner för överträdelse av nationella regler som genomför detta direktiv och säkerställa att dessa sanktioner verkligen tillämpas i praktiken, att de är proportionerliga och har en avskräckande verkan.
15. I syfte att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av detta direktiv och i synnerhet för det automatiska utbytet av information mellan skattemyndigheter, bör genomförandebefogenheter delegeras till kommissionen för att anta ett standardformulär med ett begränsat antal komponenter, inbegripet språkordningen. Av samma orsak bör genomförandebefogenheter också tilldelas kommissionen för att anta de praktiska arrangemang som är nödvändiga för att uppgradera en central medlemskatalog för administrativt samarbete i fråga om beskattning. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011<sup>1</sup>.

---

<sup>1</sup> Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

16. I enlighet med artikel 28.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 45/2001 har samråd ägt rum med Europeiska datatillsynsmannen<sup>1</sup>. All behandling av personuppgifter som utförs inom ramen för detta direktiv måste vara förenlig med Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG<sup>2</sup> och med förordning (EG) nr 45/2001.
17. Detta direktiv står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheter och principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
18. Eftersom målet för detta direktiv, nämligen att förbättra den inre marknadens funktion genom att avskräcka från användningen av gränsöverskridande aggressiva skatteplaneringsarrangemang inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna på egen hand utan samordning, utan snarare, på grund av att det riktar sig mot system som utvecklas för att eventuellt dra fördel av ineffektivitet på marknaden som har sitt ursprung i samspelet mellan olika nationella skatteregler kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål, särskilt med tanke på att det är begränsat till arrangemang med en gränsöverskridande dimension som berör antingen mer än en medlemsstat eller en medlemsstat och ett tredjeland.
19. Direktiv 2011/16/EU bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

---

<sup>1</sup> Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 12.1.2001, s. 1).

<sup>2</sup> Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (EGT L 281, 23.11.1995, s. 31).

## *Artikel 1*

Direktiv 2011/16/EU ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 3 ska ändras på följande sätt:

a) Led 9 ska ändras på följande sätt:

i) Led a ska ersättas med följande:

"a) vid tillämpning av artiklarna 8.1, 8a, 8aa och 8aaa, systematiskt lämnande av på förhand bestämda upplysningar till en annan medlemsstat, utan föregående begäran, med i förväg fastställda regelbundna intervaller. Med tillgängliga upplysningar enligt artikel 8.1 avses sådana upplysningar i skattemyndigheternas akter i den medlemsstat som lämnar informationen vilka kan inhämtas i enlighet med förfarandena för insamling och behandling av upplysningar i den medlemsstaten,".

ii) Led c ska ersättas med följande:

"c) vid tillämpning av andra bestämmelser i detta direktiv än artiklarna 8.1, 8.3a, 8a, 8aa och 8aaa, systematiskt lämnande av på förhand bestämda upplysningar i enlighet med leden a och b i denna punkt.".

b) Följande led ska läggas till:

"18. *gränsöverskridande arrangemang*: ett arrangemang som rör antingen mer än en medlemsstat eller en medlemsstat och ett tredje land, om minst ett av följande villkor är uppfyllda:

- a) Att inte samtliga deltagare i arrangemanget har skatterättslig hemvist i samma jurisdiktion.
- b) En eller flera av deltagarna i arrangemanget samtidigt har sin skatterättsliga hemvist i fler än en jurisdiktion.
- c) En eller flera av deltagarna i arrangemanget bedriver affärsverksamhet i en annan jurisdiktion genom ett fast driftsställe beläget i den jurisdiktionen och arrangemanget utgör en del av eller hela verksamheten vid det fasta driftsstället.
- d) En eller flera av deltagarna i arrangemanget bedriver verksamhet i en annan jurisdiktion utan att ha sin skatterättsliga hemvist eller skapa ett fast driftsställe beläget i den jurisdiktionen.
- e) Sådana arrangemang har en eventuell inverkan på det automatiska utbytet av upplysningar eller identifieringen av förmånsintresse.

Vid tillämpning av leden 18–26 i artikel 3, artikel 8aaa och bilaga IV ska ett arrangemang också omfatta en serie av arrangemang. Ett arrangemang kan bestå av flera steg eller delar.

- 19. *rapporteringspliktigt gränsöverskridande arrangemang*: varje gränsöverskridande arrangemang med minst ett av de kännetecken som anges i bilaga IV. kännetecken:
- 20. *kännetecken*: en karaktäristik eller egenskap i ett gränsöverskridande arrangemang som utgör en indikation på en potentiell risk för skatteflykt enligt bilaga IV.

21. *förmedlare*: en person som utformar, marknadsför eller organiserar rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemang, tillgängliggör dem för genomförande eller förvaltar genomförandet.

Med *förmedlare* avses också en person som, med beaktande av relevanta fakta och omständigheter och på grundval av de upplysningar som finns att tillgå och den relevanta sakkunskap och förståelse som krävs för att tillhandahålla sådana tjänster, vet eller skäligen kan förväntas veta att hon eller han har åtagit sig att, direkt eller genom andra personer, tillhandahålla hjälp, bistånd eller rådgivning med avseende på utformning, organisation, tillgängliggörande för genomförande eller förvaltning av genomförande av ett rapporteringspliktigt gränsöverskridande arrangemang. Var och en ska ha rätt att tillhandahålla bevis för att en sådan person inte visste eller skäligen inte kunde förväntas veta att denna person deltog i ett rapporteringspliktigt gränsöverskridande arrangemang. I detta syfte får en person hänvisa till alla relevanta fakta och omständigheter samt alla tillgängliga upplysningar och sin relevanta sakkunskap och förståelse.

För att vara förmedlare ska en person uppfylla minst ett av följande villkor:

- a) Ha sin skatterättsliga hemvist i en medlemsstat.
  - b) Ha ett fast driftställe i en medlemsstat genom vilket tjänster avseende arrangemanget tillhandahålls.
  - c) Vara registrerad i eller regleras av lagstiftningen i en medlemsstat.
  - d) Vara registrerad hos en yrkesorganisation på området för juridisk rådgivning, skatterådgivning eller konsulttjänster i en medlemsstat.
22. *berörd skattebetalare*: en person för vilken ett rapporteringspliktigt gränsöverskridande arrangemang tillgängliggörs för genomförande eller som är redo att genomföra ett rapporteringspliktigt gränsöverskridande arrangemang eller som har genomfört det första steget i ett sådant arrangemang.

23. *anknutet företag*: (vid tillämpning av artikel 8aaa) en person som är närstående en annan person på minst ett av följande sätt:

- a) En person deltar i ledningen av en annan person genom att kunna utöva ett väsentligt inflytande över den andra personen.
- b) En person deltar i kontrollen av en annan person genom ett innehav som överstiger 25 % av rösterna.
- c) En person deltar i kapitalet i en annan person genom en äganderätt som, direkt eller indirekt, överstiger 25 % av kapitalet.
- d) En person har rätt till 25 % eller mer av en annan persons vinster.

Om mer än en person, som tidigare nämnts, deltar i ledning, kontroll, kapital eller vinster i samma person ska samtliga berörda personer betraktas som anknutna företag.

Om samma personer, som tidigare nämnts, deltar i ledning, kontroll, kapital eller vinster i mer än en person ska samtliga berörda personer betraktas som anknutna företag.

Vid tillämpning av detta led ska en person som agerar tillsammans med en annan person när det gäller rösträtter eller kapitalinnehav i en enhet anses inneha ett ägarintresse i samtliga rösträtter eller hela kapitalinnehavet i den enhet som innehas av den andra personen.

Vid indirekta andelar ska uppfyllandet av villkoren i led c bedömas genom att andelarna på respektive nivå multipliceras med varandra. En person som innehar mer än 50 % av rösterna ska anses inneha 100 % av rösterna.

En fysisk person, dennes make och dennes anförvanter i upp- eller nedstigande led ska behandlas som en enda person.

24. [...]
25. *säljbart arrangemang*: ett gränsöverskridande arrangemang som utformas, marknadsförs, är redo för genomförande eller tillgängliggörs för genomförande utan att behöva anpassas i väsentlig omfattning.
26. *anpassat arrangemang*: alla gränsöverskridande arrangemang som inte är säljbara arrangemang.

2. I kapitel II avsnitt II ska följande artikel läggas till som artikel 8aaa:

*"Artikel 8aaa*

Tillämpningsområde och villkor för obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar om  
rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemang

1. Varje medlemsstat ska vidta nödvändiga åtgärder för att kräva att förmedlaren till de behöriga myndigheterna lämnar upplysningar, som de har kännedom om, äger eller kontrollerar om rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemang, inom 30 dagar räknat från
  - a) dagen efter det att det rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemanget tillgängliggörs för genomförande, eller
  - b) dagen efter det att det rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemanget är redo för genomförande, eller
  - c) när det första steget i genomförandet av det rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemanget har tagits, beroende på vilket som inträffar först.

Utan hinder av vad som sägs i första stycket ska de förmedlare som avses i artikel 3.21 andra stycket också vara skyldiga att lämna upplysningar inom 30 dagar räknat från dagen efter det att de, direkt eller genom andra personer, tillhandahöll hjälp, bistånd eller rådgivning.

- 1a. Vad gäller säljbara arrangemang ska medlemsstaterna vidta nödvändiga åtgärder för att kräva att förmedlaren var tredje månad upprättar en rapport med en uppdatering som innehåller nya rapporteringspliktiga upplysningar som avses i punkt 6 a, d, g och h och som har blivit tillgängliga sedan den senaste rapporteringen.

- 1b. Om en förmedlare är skyldig att lämna upplysningar om rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemang till de behöriga myndigheterna i mer än en medlemsstat ska sådana upplysningar endast lämnas i den medlemsstat som avses först enligt nedan:
- a) Den medlemsstat där förmedlaren har sin skatterättsliga hemvist.
  - b) Den medlemsstat där förmedlaren har ett fast driftställe genom vilket tjänster avseende arrangemanget tillhandahålls.
  - c) Den medlemsstat där förmedlaren är registrerad eller vars lagstiftning denne regleras av.
  - d) Den medlemsstat där förmedlaren är registrerad hos en yrkesorganisation avseende juridisk rådgivning, skatterådgivning eller konsulttjänster.
- 1c. När det enligt punkt 1b föreligger en skyldighet att rapportera flera gånger ska förmedlaren vara undantagen från skyldigheten att lämna upplysningar om denne, i enlighet med nationell lagstiftning, kan bevisa att samma upplysningar har lämnats i en annan medlemsstat.
2. Varje medlemsstat får vidta nödvändiga åtgärder för att ge förmedlare rätten till ett undantag från skyldigheten att lämna uppgifter om ett rapporteringspliktigt gränsöverskridande arrangemang om den rapporteringsskyldigheten skulle strida mot de yrkesmässiga privilegierna enligt den nationella lagstiftningen i den medlemsstaten. Under sådana omständigheter ska varje medlemsstat vidta nödvändiga åtgärder för att kräva att förmedlarna utan dröjsmål underrättar eventuella andra förmedlare eller, om ingen sådan förmedlare finns, berörda skattebetalare om deras skyldighet att lämna upplysningar i enlighet med punkt 2a.

Förmedlare får bara vara berättigade till ett undantag enligt det första stycket i den mån de bedriver verksamhet inom ramen för de relevanta nationella lagar som styr deras yrken.

- 2a. Om det inte finns någon förmedlare eller om förmedlaren underrättar den berörda skattebetalaren eller en annan förmedlare om tillämpningen av ett undantag i enlighet med punkt 2, ska varje medlemsstat vidta nödvändiga åtgärder för att kräva att den andra underrättade förmedlaren eller, om ingen sådan finns, den berörda skattebetalaren, ska vara skyldig att lämna upplysningar om ett rapporteringspliktigt gränsöverskridande arrangemang.
- 2b. Den berörda skattebetalare som är ålagd rapporteringsskyldigheten ska lämna upplysningar inom 30 dagar med början dagen efter det att det rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemanget görs tillgängligt för genomförande av den berörda skattebetalaren eller när det första steget av genomförandet har tagits med avseende på den berörda skattebetalaren, beroende på vilket som inträffar först.

Om en berörd skattebetalare är skyldig att lämna upplysningar om det rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemanget till de behöriga myndigheterna i mer än en medlemsstat ska sådana upplysningar endast lämnas till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat som avses först enligt nedan:

- i) Den medlemsstat där den berörda skattebetalaren har sin skatterättsliga hemvist.
- ii) Den medlemsstat där den berörda skattebetalaren har ett fast driftställe som gynnas av arrangemanget.
- iii) Den medlemsstat där den berörda skattebetalaren uppbär inkomst eller genererar vinster, även om den berörda skattebetalaren varken har sin skatterättsliga hemvist eller ett fast driftställe i någon medlemsstat.
- iv) Den medlemsstat där den berörda skattebetalaren bedriver verksamhet, även om den berörda skattebetalaren varken har sin skatterättsliga hemvist eller ett fast driftställe i någon medlemsstat.

2c. När det enligt punkt 2b föreligger en skyldighet att rapportera flera gånger ska den berörda skattebetalaren vara undantagen från skyldigheten att lämna upplysningar om denne, i enlighet med nationell lagstiftning, kan bevisa att samma upplysningar har lämnats i en annan medlemsstat.

3. Om det finns mer än en förmedlare ska varje medlemsstat vidta nödvändiga åtgärder för att kräva att samtliga förmedlare som deltar i samma rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemang ska vara skyldiga att lämna upplysningar om det arrangemanget.

En förmedlare ska endast undantas från skyldigheten att lämna upplysningar om denne, i enlighet med nationell lagstiftning, kan bevisa att samma upplysningar som avses i punkt 6 redan har lämnats av en annan förmedlare.

3a. Om rapporteringsskyldigheten åligger den berörda skattebetalaren och det finns mer än en berörd skattebetalare ska varje medlemsstat vidta nödvändiga åtgärder för att kräva att den berörda skattebetalare som ska lämna upplysningar i enlighet med punkt 2a är den som avses först enligt nedan:

i) Den berörda skattebetalare som kom överens om det rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemanget med förmedlaren.

ii) Den berörda skattebetalare som förvaltar genomförandet av arrangemanget.

En berörd skattebetalare ska endast undantas från skyldigheten att lämna upplysningar om denne, i enlighet med nationell lagstiftning, kan bevisa att samma upplysningar som avses i punkt 6 redan har lämnats av en annan berörd skattebetalare.

- 3b. Varje medlemsstat får vidta nödvändiga åtgärder för att ålägga varje berörd skattebetalare att lämna upplysningar om sin användning av arrangemanget till skattemyndigheten under vart och ett av de år som denne använder det.
4. Varje medlemsstat ska vidta nödvändiga åtgärder för att ålägga förmedlare och berörda skattebetalare att lämna upplysningar om rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemang där det första steget genomfördes mellan den dag då detta direktiv träder i kraft och den dag då det börjar tillämpas. Förmedlare och berörda skattebetalare ska senast den 31 augusti 2010 på lämpligt sätt lämna upplysningar om dessa rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemang.
5. Den behöriga myndigheten i en medlemsstat i vilken upplysningar har lämnats in i enlighet med punkterna 1–4 i denna artikel ska, genom automatiskt utbyte, lämna de upplysningar som specificeras i punkt 6 i denna artikel till de behöriga myndigheterna i alla andra medlemsstater, i enlighet med de praktiska arrangemang som antagits i enlighet med artikel 21.

6. De upplysningar som medlemsstaten ska lämna inom ramen för punkt 5 ska omfatta följande, beroende på vad som är tillämpligt:
- a) Identifiering av förmedlare och berörda skattebetalare, inklusive deras namn, födelsedatum och födelseort (när det gäller en fysisk person), skatterättslig hemvist och skatteregistreringsnummer, och i förekommande fall personer som är anknutna företag till den berörda skattebetalaren.
  - b) Uppgifter om de kännetecken som anges i bilaga IV som gör det gränsöverskridande arrangemanget rapporteringspliktigt.
  - c) En sammanfattning av innehållet i det rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemanget, inbegripet en hänvisning till det namn som allmänt används, om sådant finns, och en beskrivning i abstrakta termer av relevant affärsverksamhet eller relevanta arrangemang, som inte leder till att det röjs någon affärshemlighet, företagshemlighet eller yrkeshemlighet, något i näringsverksamhet använt förfaringssätt, eller någon upplysning vars lämnande skulle strida mot allmän ordning.
  - d) Det datum då det första steget i genomförandet av det rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemanget inleds eller har inletts.
  - e) Uppgifter om de nationella bestämmelser som ligger till grund för det rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemanget.
  - f) Värdet av det rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemanget.
  - g) Identifiering av den eller de berörda skattebetalarnas medlemsstat och varje annan medlemsstat som sannolikt kommer att beröras av det rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemanget.
  - h) Identifiering av varje annan person i en medlemsstat, i förekommande fall, som sannolikt kommer att beröras av det rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemanget, med angivande av till vilka medlemsstater en sådan person är knuten.

- 6a. Utebliven reaktion från en skattemyndighets sida vad gäller ett rapporteringspliktigt gränsöverskridande arrangemang ska inte innebära ett godtagande av giltigheten eller den skattemässiga behandlingen av detta arrangemang.
7. För att underlätta det utbyte av upplysningar som avses i punkt 5 i denna artikel ska kommissionen anta de praktiska arrangemang som krävs för att genomföra denna artikel, inbegripet åtgärder för att standardisera lämnandet av de upplysningar som anges i punkt 6 i denna artikel, som en del av förfarandet för att fastställa det standardformulär som anges i artikel 20.5.
8. Kommissionen ska inte ha tillgång till de upplysningar som avses i leden a, c och h i punkt 6.
9. Det automatiska utbytet av upplysningar ska äga rum inom en månad från slutet av det kvartal under vilket upplysningarna lämnades. De första upplysningar ska lämnas senast den 31 oktober 2020."

3. Artikel 20.5 ska ersättas med följande:

"5. Standardformulär, inbegripet språkordningen, ska antas av kommissionen i enlighet med det förfarande som avses i artikel 26.2 i följande fall:

- a) För det automatiska utbytet av upplysningar om förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor och förhandsbesked om prissättning i enlighet med artikel 8a före den 1 januari 2017.
- b) För det automatiska utbytet av upplysningar om rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemang i enlighet med artikel 8aaa före den 30 juni 2019.

Dessa standardformulär ska inte gå utöver de komponenter för utbyte av upplysningar som förtecknas i artiklarna 8a.6 och 8aaa.6 och andra besläktade områden med anknytning till dessa komponenter som är nödvändiga för att man ska uppnå målen med artikel 8a respektive 8aaa.

Den språkordning som avses i första stycket ska inte hindra medlemsstaterna från att lämna de upplysningar som avses i artiklarna 8a och 8aaa på något av unionens officiella språk. I denna språkordning kan emellertid föreskrivas att de centrala delarna av sådana upplysningar också ska lämnas på något annat av unionens officiella språk."

4. Artikel 21.5 ska ersättas med följande:

"5. Kommissionen ska senast den 31 december 2017 utveckla och tillhandahålla tekniskt och logistiskt stöd till en säker central medlemsstatskatalog för administrativt samarbete i fråga om beskattning där upplysningar som ska lämnas inom ramen för artikel 8a.1 och 8a.2 ska registreras för att uppfylla kraven för det automatiska utbyte som föreskrivs i artikel 8a.1 och 8a.2.

Kommissionen ska senast den 31 december 2019 utveckla och med tekniskt och logistiskt stöd tillhandahålla en säker central medlemsstatskatalog för administrativt samarbete i fråga om beskattning där upplysningar som ska lämnas inom ramen för artikel 8aaa.5, 8aaa.6 och 8aaa.7 ska registreras för att uppfylla det automatiska utbyte som föreskrivs i dessa punkter.

De behöriga myndigheterna i alla medlemsstaterna ska ha tillgång till de upplysningar som registreras i denna katalog. Kommissionen ska också ha tillgång till de upplysningar som registreras i denna katalog, dock med de begränsningar som anges i artiklarna 8a.8 och 8aaa.8. De nödvändiga praktiska arrangemangen ska antas av kommissionen i enlighet med det förfarande som avses i artikel 26.2.

Fram till dess att denna säkra centrala katalog tas i drift ska det automatiska utbyte som föreskrivs i artiklarna 8a.1, 8a.2, 8aaa.5, 8aaa.6 och 8aaa.7 utföras i enlighet med punkt 1 i den här artikeln och tillämpliga praktiska arrangemang."

5. Artikel 23.3 ska ersättas med följande:

"3. Medlemsstaterna ska till kommissionen lämna en årlig utvärdering av ändamålsenligheten hos det automatiska utbyte av upplysningar som avses i artiklarna 8, 8a, 8aa och 8aaa samt de praktiska resultat som uppnåtts. Kommissionen ska genom genomförandeakter fastställa former och villkor för hur denna årliga utvärdering ska lämnas. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 26.2."

6. Artikel 25a ska ersättas med följande:

*"Artikel 25a*

Sanktioner

Medlemsstaterna ska fastställa regler om sanktioner för överträdelse av nationella bestämmelser som antagits i enlighet med detta direktiv vad avser artiklarna 8aa och 8aaa och ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att de tillämpas. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande."

7. Artikel 27 ska ersättas med följande:

"Artikel 27

Rapportering

1. Vart femte år efter den 1 januari 2013 ska kommissionen lämna en rapport om tillämpningen av detta direktiv till Europaparlamentet och rådet.
  2. Vartannat år efter den 1 juli 2020 ska medlemsstaterna och kommissionen utvärdera relevansen av bilaga IV och kommissionen lägga fram en rapport för rådet. Den rapporten ska om så är lämpligt åtföljas av ett lagstiftningsförslag."
8. Bilaga IV, som återges i bilagan till detta direktiv, ska läggas till.

## *Artikel 2*

1. Medlemsstaterna ska senast den 31 december 2019 anta och offentliggöra de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska till kommissionen genast överlämna texten till dessa bestämmelser.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den 1 juli 2020.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

## *Artikel 3*

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

## *Artikel 4*

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den

*På rådets vägnar*

*Ordförande*

## "BILAGA IV KÄNNETECKEN

Allmänna kännetecken enligt kategori A och särskilda kännetecken enligt kategori B samt kategori C punkt 1 leden b i [...], c och d får endast beaktas om de uppfyller ”kriteriet om huvudsaklig nytta”.

### Kriteriet om huvudsaklig nytta

Kriteriet ska anses uppfyllt om det kan fastställas att den huvudsakliga nyttan eller en av de huvudsakliga nyttofördelarna en person rimligen kan förvänta sig av ett arrangemang, med beaktande av alla relevanta fakta och omständigheter, är att uppnå en skattefördel.

När det gäller kännetecken enligt kategori C punkt 1 kan förekomsten av de förhållanden som anges i kategori C punkt 1 leden b i [...], c eller d inte på egen hand utgöra ett skäl för att fastslå att ett arrangemang uppfyller kriteriet om huvudsaklig nytta.

A. Allmänna kännetecken kopplade till kriteriet om huvudsaklig nytta

1. Ett arrangemang där den relevanta skattebetalaren eller deltagaren i ett arrangemang åtar sig att uppfylla ett konfidentialitetsvillkor som kan ålägga dem att inte röja hur arrangemanget kan säkerställa en skattefördel i förhållande till andra förmedlare eller skattemyndigheterna.
2. Ett arrangemang där förmedlaren har rätt att ta ut en avgift (eller ränta, ersättning för kostnader för finansiering och andra avgifter) för arrangemanget och denna avgift har fastställts med hänsyn till
  - a) beloppet för den skattefördel som härrör från arrangemanget, eller
  - b) huruvida skattefördelen verkligen härrör från arrangemanget; detta skulle innebära en skyldighet för förmedlaren att helt eller delvis återbetala avgifterna om den avsedda skattefördelen från arrangemanget helt eller delvis inte har uppnåtts.
3. Ett arrangemang som har väsentligen standardiserad dokumentation och/eller struktur och är tillgängligt för fler än en relevant skattebetalare och som inte behöver anpassas för genomförande i väsentlig omfattning.

B. Särskilda kännetecken kopplade till kriteriet om huvudsaklig nytta

1. Ett arrangemang genom vilket en deltagare i arrangemanget vidtar överlagda åtgärder genom att förvärva ett företag som går med förlust, avbryta den huvudsakliga verksamheten i detta företag och använda dess förluster för att minska sin skattebörda, däribland genom en överföring av dessa förluster till en annan jurisdiktion eller genom att påskynda utnyttjandet av dessa förluster.
2. Ett arrangemang vars verkan är att omvandla inkomst till kapital, gåvor eller andra kategorier av inkomster som beskattas på en lägre nivå eller är befriade från skatt.
3. Ett arrangemang som inbegriper cirkulära transaktioner som resulterar i handel med sig själv, genom att involvera mellanliggande enheter utan annan kommersiell huvudfunktion eller transaktioner som neutraliserar eller upphäver varandra eller som har andra liknande egenskaper.

C. Särskilda kännetecken i samband med gränsöverskridande transaktioner

1. Ett arrangemang som inbegriper avdragsgilla gränsöverskridande betalningar mellan två eller flera anknutna företag, om minst ett av följande förhållanden föreligger:
  - a) Mottagaren har inte skatterättslig hemvist i någon skattejurisdiktion.
  - b) Mottagaren har sin skatterättsliga hemvist i en jurisdiktion som antingen
    - i) inte ålägger någon bolagsskatt eller ålägger bolagsskatt **med en skattesats på noll eller nära noll** [...] eller
    - ii) [...]
    - iii) är upptagen i en förteckning över jurisdiktioner utanför unionen som av medlemsstaterna gemensamt eller inom ramen för Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) har bedömts vara icke samarbetsvillig.
  - c) Betalningen omfattas av en [...] fullständig skattebefrielse i den jurisdiktion där mottagaren har sin skatterättsliga hemvist.
  - d) Betalningen omfattas av ett förmånligt skattesystem i den jurisdiktion där mottagaren har sin skatterättsliga hemvist.
2. Avdrag för samma avskrivning på tillgången yrkas i mer än en jurisdiktion.

3. Befrielse från dubbel beskattning av samma inkomst eller kapital yrkas i mer än en jurisdiktion.
4. Det finns ett arrangemang som inbegriper överföringar av tillgångar och där det i de berörda jurisdiktionerna föreligger en betydande skillnad i det belopp som ska betalas i utbyte mot tillgångarna.

D. Särskilda kännetecken som rör automatiskt utbyte av upplysningar och verkligt huvudmannaskap

1. Ett arrangemang som kan ha till verkan att undergräva rapporteringsskyldigheten enligt lagstiftningen om genomförande av unionens lagstiftning eller eventuella motsvarande avtal om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton, inklusive avtal med tredjeland, eller som drar fördel av avsaknaden av sådan lagstiftning eller sådana avtal. Dessa arrangemang omfattar åtminstone följande:
  - a) Användning av ett konto, en produkt eller en investering som inte är, eller som utger sig för att inte vara, ett finansiellt konto men som till sina egenskaper väsentligen liknar ett finansiellt konto.
  - aa) Överföring av finansiella konton eller tillgångar till eller användning av jurisdiktioner som inte är bundna av automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton med den relevanta skattebetalarens hemviststat.
  - b) Omklassificering av inkomst och kapital till produkter eller betalningar som inte omfattas av det automatiska utbytet av upplysningar om finansiella konton.
  - c) Överföring eller omvandling av ett finansiellt institut eller ett finansiellt konto eller tillgångarna däri till ett finansiellt institut eller ett finansiellt konto eller tillgångar som inte omfattas av rapportering inom ramen för det automatiska utbytet av upplysningar om finansiella konton.

- d) Användning av juridiska personer, juridiska konstruktioner eller juridiska strukturer som utesluter eller utger sig för att utesluta rapportering av en eller flera kontohavare eller personer med bestämmande inflytande inom ramen för det automatiska utbytet av upplysningar om finansiella konton.
  - e) Arrangemang som undergräver eller utnyttjar svagheter i de förfaranden för kundkontroll som används av finansiella institut för efterlevnad av deras skyldigheter att rapportera upplysningar om finansiella konton, inklusive användning av jurisdiktioner med otillräckliga eller bristfälliga system för verkställande av lagstiftningen mot penningtvätt eller med svaga krav på transparens för juridiska personer eller juridiska konstruktioner.
2. Ett arrangemang som rör en kedja av icke transparent juridiskt eller verkligt huvudmannaskap med användning av personer, juridiska konstruktioner eller strukturer
- a) som inte bedriver någon verklig ekonomisk verksamhet med stöd av lämplig personal, utrustning, tillgångar och anläggningar, och
  - b) som är registrerat, förvaltas, har sin hemvist, kontrolleras eller är etablerat i någon annan jurisdiktion än den jurisdiktion där en eller flera av de verkliga huvudmännen för de tillgångar som innehas av sådana personer, juridiska konstruktioner eller strukturer har sin hemvist, och
  - c) där de verkliga huvudmännen för sådana personer, juridiska konstruktioner eller strukturer, enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, görs oidentifierbara.

- E. Särskilda kännetecken som rör internprissättning
1. Ett arrangemang som inbegriper användning av unilaterala safe harbour-regler.
  2. Ett arrangemang som inbegriper överföring av svårvärderade immateriella tillgångar.  
Termen "svårvärderade immateriella tillgångar" omfattar immateriella tillgångar eller rättigheter till immateriella tillgångar för vilka, vid den tidpunkt då de överförs mellan anknutna företag,
    - i) inget tillförlitligt jämförelsematerial existerar, och
    - ii) vid den tidpunkt då transaktionen inleddes, beräkningarna av framtida kassaflöden eller inkomster som väntas kunna härledas ur den immateriella tillgången, eller de antaganden som används vid värderingen av den immateriella tillgången är mycket osäkra, vilket gör det svårt att förutsäga nivån på den immateriella tillgångens slutliga framgång vid tidpunkten för överföringen.
  3. Ett arrangemang som inbegriper en [...] koncernintern gränsöverskridande överföring av funktioner och/eller risker och/eller tillgångar, om [...] **den eller de överlåtande parternas prognosticerade rörelseresultat före räntor och skatt under en period på tre år efter överföringen är mindre än 50 % av vad den eller de överlåtande parternas prognosticerade rörelseresultatet före räntor och skatt skulle ha varit om överföringen inte hade gjorts.**

**UTKAST TILL RÅDETS UTTALANDE TILL PROTOKOLLET**

För att säkerställa tillräckligt lika villkor med avseende på ett ändamålsenligt utbyte av upplysningar och full transparens avseende metoder för kringgående av gemensam rapporteringsstandard, uttrycker rådet sitt fasta politiska stöd för en insats på internationell nivå för ett allmänt genomförande av de tvingande reglerna om utlämnande av uppgifter för att ta itu med arrangemang för undvikande av gemensam rapporteringsstandard och svårgenomträngliga strukturer.

---